

I dag er der født jer en frelser

Prædiken af abbed Michel Jorrot OSB julenat 2003
i klosterkirken i abbediet Saint-Maurice i Clervaux ¹

"I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren".²

Det er, mine brødre og søstre, for at høre disse ord, at vi har samlet os og holder vigilie julenat. Lad os erkende, at som tingene står i dag, også internationalt, så forekommer disse ord forbløffende. "I dag er der født os en frelser" – jo, vi har sandelig behov for en frelser, én, som kunne befri vores menneskehed fra angst, fra vold og uretfærdighed.

Men hvorom alting er – når denne julenats bøn er til ende, og når solen er stået op, og vi igen er midt blandt vore samtidige og midt i alt dét, som optager os, så kan disse ord måske huske både os selv og vore omgivelser på, hvad *evangelisering* handler om.

De hyrder, som hørte dette *budskab om noget godt*, blev nemlig *evangeliserede* i dette ords egentligste forstand. De tog imod dét, som vi kalder Evangeliet. Omsluttet af det blide lys fra det høje og betaget af englens egen umådelige glæde er det således vores tur til at modtage dette budskab. Det er bærer af den mest autentiske kraft i henseende til evangelisering. Lad os erkende, at forkyndelsen af Jesus-barnets fødsel i denne kontekst af klarhed og evangelisk lovprisning reelt har noget i sig, som kan overbevise enhver, der søger sandheden og ønsker svar på, om Gud virkelig er en personlig Gud, der er i stand til at vise kærlighed og mildhed. Vi har enormt meget brug for det.

Men som vi nu er stillet over for et udmærket eksempel på evangelisering – nemlig den, som hyrderne på marken blev begunstigede med – så rejser der sig tre spørgsmål for os. De afleder ikke den opmærksomhed fra den nyfødte, som han har krav på, tværtimod.

For det første ville det være nyttigt at få svar på, hvad der er den egentlige mening med juleevangeliets budskab. Dernæst, hvordan vi i dag bør forholde os til dette budskab. Og endelig, i hvilken præcis forstand dette Jesus-barn er Frelseren.

Hvad er den inderste kerne i dette evangeliums budskab? Englens ord lyder igen, enkle og samtidigt gådefulde: "I dag er der født jer en frelser". Englen meddeler en kendsgerning. Det drejer sig ikke om et løfte om noget, der ligger langt væk. Det drejer sig ikke om noget, der på visse betingelser eventuelt vil blive til noget. Lad os sige det på den måde: Evangeliseringen bærer i første række vidnesbyrd om, at en begivenhed virkelig har fundet sted.

Men hvorpå beror det, at denne forkyndelse reelt er evangelisk? Englen begynder ikke med bare at bekendtgøre, at der er blevet født et barn, men går direkte til det væsentlige og taler om en frelser. Om Messias. Endog om Herren. Det er den realitet, som gør begivenheden til evangelium.

---

¹ Oversat fra fransk af Vivian og Erling Tiedemann

² Luk 2,11

Dernæst henviser englen det konkrete tegn: De skal finde den nyfødte, svøbt og liggende i en krybbe. Også dét hører med til budskabets karakter af evangelium; dét skal jeg straks vende tilbage til. Men dette er altså meningen med juleevangeliet; det er evangelisering med udgangspunkt i Kristi fødsel som en reel begivenhed.

Hvordan bør vi så i dag reagere på denne evangelisering? Vi tager imod Kirkens vidnesbyrd, som overleverer os Åbenbaringen. Thi her er det Gud selv, som taler til os gennem denne begivenhed. Den vækker troen hos os. Vi nøjes ikke blot med at mindes dét, der skete i Betlehem for mere end 2.000 år siden. Gennem evangeliet og liturgien, hvor Kristus gør sig nærværende, især i Eukaristien, er det ham, som i ægte forstand møder os og ansporer vores tro.

Men dét kræver en forklaring, thi hvordan skulle det i dag være muligt for os at nærme os ham i det mysterium, som hans fødsel engang i fortiden er? Svaret er, at han lever. At han for altid står for sin Fars ansigt. Jesus er opstanden. Han er til stede med alt, hvad han har levet og én gang for alle har lidt for os. Det er, hvad Hebræerbrevet siger til os.³ Da han *er* Gud, var han til, før han kom til verden. Derfor kan dét, at han har levet her på jorden, heller ikke kun forblive noget fortidigt. "Alt, hvad Kristus er og har virket for menneskene," siger Den katolske Kirkes Katekismus klart, "har del i den guddommelige evighed og rækker således ud over alle tider og er samtidig nærværende i enhver af dem".⁴ Med andre ord: Det er på et sandt grundlag, at vi fejrer hans fødsel, for som Gud er han stadig, hvad han dengang har været som menneske. Ja, stort er i sandhed vor tros mysterium.⁵ Det er på den måde, vi bør reagere på denne første evangelisering: Vi kan også her og nu leve som hyrderne og møde Kristus ved hans fødsel.

Og endelig – selv om evangeliets budskab om hans fødsel har nået os, og selv om vi tror det af ganske hjerte, så har vi endnu til gode at opdage, hvordan Jesus som nyfødt er *Frelseren*. Vi har lært, at han har villet gå ind under vore vilkår som mennesker. Således befrier han os fra alt dét, der vender os bort fra Gud. Han forener os med Gud. Og han fremstår som et skrøbeligt barn, som det er nødvendigt at tage sig af. Den svaghed, han har sagt ja til, gør det af med vores hovmod og lærer os at blive små igen, ja, mere end dét: Han lærer os at blive født af Gud for at blive Guds børn.

Vi træder således ind i det frelsesværk, som han realiserer ved at træde ind i vores menneskeslægt. Dette barn ærer vi og tjener i dets svaghed. Det er jo derved, at han viser os, hvordan han tjener os. Derved får vi vendt opmærksomheden væk fra os selv og bekymrer os kun om ham. Mother Teresa fra Calcutta sagde: "Det er Jesus, jeg tager mig af i de fattige; det er Jesus, som kalder mig, og som jeg tjener i ethvert menneske i nød".

Lad os altså nu åbne vort hjerte for hans nærvær. Lad os sige ja til at blive berørt af hans mildhed og barmhjertighed. Og lad os endelig fatte, at vores frelser er iblandt os i dag, og modtage ham med det ydmyge ønske, at vi altid må være ham nær.

Amen.

³ Hebr 9,24: For Kristus gik ikke ind i en helligdom, som er gjort med hænder og kun er en efterligning af den virkelige, men ind i selve himlen for nu at træde frem for Guds ansigt til gavn for os.

⁴ § 1085

⁵ Udtryk fra messens liturgi (fransk: "Il est grand le mystère de la foi!")